

ROZWIĄZANIE ZADANIA

Zdający powinien sporządzić skargę kasacyjną opartą na zarzucie naruszenia przepisu art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.) w związku z art. 139 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (k.p.a.). Dopuszczalne jest również sformułowanie zarzutu naruszenia art. 145 § 1 pkt 1 lit. c p.p.s.a. w związku z art. 139 k.p.a.

1. Nie można zgodzić się z Sądem I Instancji, że podwyższenie kary pieniężnej nie jest zmianą orzeczenia na niekorzyść strony odwołującej.
2. Przepis art. 139 k.p.a. dopuszcza odstępstwo od zasady reformationis in pelus, gdy decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny, ale odstępstwo to ma charakter wyjątku i nie podlega wykładni rozszerzającej. Powinno mieć zatem zastosowanie w sytuacjach wyjątkowych, a organ rozstrzygający na niekorzyść skarżącego zobowiązany jest szczegółowo wykazać w uzasadnieniu, że wystąpił w sprawie stan, o którym mowa w art. 139 in fine k.p.a. Sama niezgodność z przepisami nie jest wystarczająca, gdyż przepis wymaga, aby miało miejsce rażące naruszenie prawa. W tym przypadku natomiast nie miało miejsce rażące naruszenie prawa, a omyłka arytmetyczna.
3. Skarga powinna spełniać wymogi formalne (176 par.1 i 2 p.p.s.a.).
4. Termin sporządzenia skargi powinien uwzględniać treść przepisu art. 177 § 1 p.p.s.a.

